

Geachte mevrouw Meinema, meneer Kuijpers,

Namens de Directie en de Raad van Commissarissen van ASML informeer ik u bij deze dat ASML zich kan vinden in de reactie van de VEUO en van VNO-NCW op het voorstel van de Monitoring Commissie tot aanpassing van de Nederlandse Corporate Governance Code, met daarbij de volgende kanttekeningen:

1) II.1.4: ASML kan niet meegaan met de aanbeveling om de opzet en werking van de interne risicobeheersings- en controlesystemen met betrekking tot de voornaamste risico's zoals die zich in het boekjaar konden voordoen te beschrijven. ASML neemt in de 20-F en in het statutaire jaarverslag een beschrijving op van alle risico's die een materiele impact kunnen hebben op de uitvoering van ASML's strategie, financiële positie en / of onderneming zelf. De risico's zijn geïdentificeerd door middel van een jaarlijkse risicoanalyse volgens het COSO model. Het kwalificeren van de "belangrijkste" risico's zou afbreuk doen aan het doel van een uitgebreide risicoanalyse. Ook zou dit nogal willekeurig zijn, omdat de risico's zoals die zijn opgenomen in beide jaarverslagen zeer significant zijn voor ASML indien die zich zouden voordoen. Bovendien zou het noemen van de belangrijkste risico's bij de aandeelhouders en derden onterecht de indruk kunnen wekken dat de overige risico's minder ernstige gevolgen hebben als ze zich voordoen. Ook is ASML van mening dat de door VNO-NCW voorgestelde toevoeging: "waarvan werd voorzien dat deze zich in het boekjaar konden voordoen" niet opgenomen dient te worden. Immers, als men een risico kan "voorzien", zijn er maatregelen te nemen en dan is het geen risico meer.

2) II.2.8b: ASML is het met dit voorstel (claw back) eens, met dien verstande dat wijziging van de variabele beloningen slechts in buitengewone omstandigheden zou moeten kunnen, dus niet 'slechts' in geval van bijzondere omstandigheden. Er zou hier dus sprake moeten zijn van naar overmacht neigende situaties. ASML merkt hierbij ook op dat toepassing slechts mogelijk is wanneer hiervoor een contractuele basis is. Dit zal alleen het geval zijn bij contracten met nieuwe bestuurders.

3) II.2.10i: In hoeverre verhoudt zich dit met II.2.8b, hetgeen ook een discretionaire bevoegdheid inhoudt? Indien II.2.10i ziet op de persoonlijke, niet financiële, targets van de individuele bestuurder geeft ASML aan dat ze de targets zelf niet zal beschrijven, maar dat het wel mogelijk is om aan te geven welk deel van de variabele beloning ziet op deze discretionaire bevoegdheid.

4) III.1.7: ASML heeft geen probleem met 'desgewenst een externe adviseur'.

5) III.5.12b: ASML is het eens met de door de Monitoring Commissie voorgestelde bepaling dat de (voorzitter van de) Remuneratie Commissie, eventueel samen met de voorzitter van de RvC, overleg dient te voeren met een toekomstig bestuurder over diens bezoldiging. ASML vindt het niet zuiver om, zoals de VEUO voorstelt, eventueel ook een terugtrekkend bestuurder of een CEO de beloningsonderhandelingen met een toekomstig bestuurder te kunnen laten voeren, zij het binnen de lijnen van het geldend beloningsbeleid en met uiteindelijke goedkeuring van de RvC.

Met vriendelijke groet,

Christel Keizer

Corporate Legal Department
Senior Legal Counsel
ASML Holding N.V.